

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 16 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση C-256/03)

(2003/C 184/49)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Xavier Lewis και Michel van Beek, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε, στις 16 Ιουνίου 2003, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 1999/22/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Μαρτίου 1999, περί διατηρήσεως άγριων ζώων σε ζωολογικούς κήπους⁽¹⁾, καθώς και από τη Συνθήκη, καθόσον δεν θέσπισε τις απαιτούμενες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της με το άρθρο 9 της οδηγίας,
- 2) να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την ενσωμάτωση της οδηγίας εξέπνευσε στις 9 Απριλίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 94 της 9.4.1999, σ. 24.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, που ασκήθηκε στις 24 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση C-273/03)

(2003/C 184/50)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Γ. Ζαββό, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε, στις 24 Ιουνίου 2003, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2000/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Μαΐου 2000, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ασφάλιση για αστική ευθύνη που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και περί τροποποιήσεως των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/33 του Συμβουλίου (τέταρτη οδηγία για την ασφάλιση αυτοκινήτων)⁽¹⁾, καθόσον δεν θέσπισε και, σε κάθε περίπτωση, δεν κοινοποίησε στην Επιτροπή τις απαιτούμενες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του με την εν λόγω οδηγία,

- 2) να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία ενσωμάτωσης της οδηγίας εξέπνευσε στις 20 Ιουλίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 20.7.2000, σ. 65.

Διαγραφή της υποθέσεως C-135/00⁽¹⁾

(2003/C 184/51)

Με διάταξη της 6ης Μαΐου 2003 ο πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-135/00 (αίτηση του Consiglio di Stato για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): ANAS — Ente Nazionale per le Strade, Lauro Cantieri Valsesia SpA κατά Consorzio Cooperative Costruzioni.

⁽¹⁾ ΕΕ C 176 της 24.6.2000.

Διαγραφή της υποθέσεως C-225/00⁽¹⁾

(2003/C 184/52)

Με διάταξη της 6ης Μαΐου 2003 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-225/00 (αίτηση του Consiglio di Stato για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Cavalleri Ottavio SpA κατά ANAS — Ente Nazionale per le Strade, Lauro Cantieri Valsesia SpA.

⁽¹⁾ ΕΕ C 233 της 12.8.2000.

Διαγραφή της υποθέσεως C-243/00⁽¹⁾

(2003/C 184/53)

Με διάταξη της 7ης Μαΐου 2003 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-243/00 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Divisional Court) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]: The Queen κατά Secretary of State for Trade and Industry, ex parte: Trades Union Congress.

⁽¹⁾ ΕΕ C 233 της 12.8.2000.